

ÖZGÜR BACAKSIZ
BAZI YOLLAR YALNIZ YÜRÜNÜR

DESTEK YAYINLARI: 915

GÜNCEL: 72

ÖZGÜR BACAKSIZ / BAZI YOLLAR YALNIZ YÜRÜNÜR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumaloğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Editör: Devrim Yalkut

Logo: Mutlu Fındıkçı

Kapak Tasarım: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Işıl Ilgıt Şimşek

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Mart 2018 (20.000 Adet)

21.-55 Baskı: Nisan 2018

70. -110. Baskı Ağustos 2018

110.- 118. Baskı Ekim 2018

118. - 121. Baskı Kasım 2018

121. Baskı - 123. Baskı Eylül 2019

125. Baskı Aralık 2019

126. Baskı Ekim 2020

128. Baskı Şubat 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN: 978-605-311-386-7

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel.: (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkan.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekmedyagrubu.com

Deniz Matbaa Mücellit - Çetin Koçak

Maltepe Mahallesi Hastane Yolu Sok No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Sertifika No. 48625

BAZI YOLLAR YALNIZ YÜRÜNÜR

Felsefe Kulübü

Yorumlayan ve Derleyen: Özgür Bacaksız

 felsefeklubu

Teşekkür

Derlediğim ve yorumladığım, aforizmalarla şekillendirdiğim, hikâyelerle süslediğim bu felsefi serüvende,

desteğini hiç esirgemeyen yayıncım Yelda Cumalıoğlu'na,
ablalığını ve şefkatini hiç eksiltmeyen Azra Kohen'e,
akıl hocam Mümin Sekman'a,
dost sıcaklığıyla yanımda olan Eddi Anter'e,
deđerli Av. Onur Demirceylan'a,
abimiz Hüseyin Cengiz'e,
sevgili Zata'ya,
deđerli Ünal Koçak'a,
efsane adam Son Cengiz Aydın'a,

teşekkürü borç bilirim.

Giriş

Her şeyden önce insana entelektüel bir keyif ve manevi bir haz veren “felsefe”, insanın gerçek anlamda yolunu bulması için, kafa ve kavram karışıklığını ortadan kaldırması için şarttır.

Bir şeyin “*ne olup ne olmadığını*” gösteren sihirli bir ayna görevi gören bu sözcük, insanın özgürleşmesi için güçlü bir öğretilerdir.

Günümüzde insanoğlu birtakım zihinsel karışıklıklar yüzünden ciddi sıkıntılar çekmektedir. Bu kaygıyı ve sorunları yaşayan insanlar akıl hastası değil, bilakis düşüncenin karmaşıklığı içinde bir şeylerin üstesinden gelemeyenlerdir.

Yapılan araştırmalar doğrultusunda, çarpık düşünce sistemine ve ezberci anlayışa karşı en iyi ilaç “felsefe”dir.

Her gün yeterli dozda felsefi bilgileri, kitapları okumak insana güç verip, kendisini tanımasını sağlayacaktır.

Güçlü ve umutlu kalmanız dileğiyle.

Özgür Bacaksız

Kitapsız, çiçeksiz, hayvansız, vicdansız, doğrusuz insandan uzak dur.

Umudu öldürüp, nefreti toprağa dikmek isteyenlerden uzak dur.

Hayatı sadece ideoloji ve düşünce olarak görenden uzak dur.

Mutlu olmanı, sorgulamanı, düşünebilmeni kendilerine yapılmış bir tehdit olarak görenlerden uzak dur.

Kendilerine duydukları yabancılık yüzünden karşısındakini kötü bilenlerden uzak dur.

Nefreti evinin kapısına koyan, artık her dışarı çıktığında avucunda nefret taşıyanlardan uzak dur.

İnsan hayatına olan saygısızlığı bir övünç madalyası gibi, gurur mekanizması gibi görenlerden uzak dur.

Kelimeleri özenle seçmeyen, her cümlesi biat olan, her sözcüğü toz olandan uzak dur.

Sesinin tonu kalbinin tonundan çok olanlardan uzak dur.

Çünkü neye çok yaklaşırsan, neyi çok biriktirirsen, ona dönüşürsün.

**“Artık kendi dünyasını kazanmıştır,
dünyayı kaybeden...”**

- Nietzsche

İnsan dünyadan koştukça kendine yaklaştı, beklentilerini azalttıkça öz kimliğine sığındı. İçdünyasını zenginleştirmeyen insan kül oldu, toz gibi savruldu. Kendini ihmal eden, kendi dinginliğinde dinlenmeyen insan, bir zaman sonra kendini yitirdi.

Dışarıdan az şeye gereksinim duyan insan kazandı, ötekileri gerektiği yerde bırakan insan kendi zihninde, varoluşunda parladı.

**“Ne çirkin insandır,
geride bırakmayı zevk edinen!”**

- Özgür Bacaksız

O hengâmeli yolları, o dostluk şarkılarını, o sıcak temaslara, gelişigüzel ara paslarını, sırtını dayadıklarını, güzel şeylerin hırs karışmamış yanlarını unutmak ne acıdır. 21. yüzyılın robotu olmak, hiç arkasına bakmamak. O erik ağaçlarının üstüne çıktığı günü unutup, küresel bir makineye dönenler ne kötüdür.

Egosunun zincirine takılanlar ne âcizdir. Çıktığı kapıları, örttüğü yorganları unutanlar ne muhtaçtır maneviyata...

Ne çirkin bir felsefedir, bir noktaya ulaşınca herkesi geride bırakmak. Mühim olan o noktaya ulaşınca bile “geride bırakmak”.

“Her Őey apaçık, bulanık gören sensin.”

- Lao Tzu

Arındırmadığın o paslı zihin doğruları hep pas geçti. Gözlerin kirli nehirlere, kalbin inkâra karıştı. Ruhun görmezden geldi açık ve net olanı. Oysa her Őey gözlerinin önündeydi, bir bakışın sana katacağı çok Őey vardı.

Sen kendisini kandıran, apaçık konuşamayan, korkusunu bir ateş topu gibi üstünde taşıyan sen, cezaların ve suçların yarı ortağı sen...

Artık pürüzsüz bak, artık olanı ve gerçeğı gör.

Bulandırmak, yüzleşmemek demek.

“Her Őey bitmek için baŐlar.”

– Cicero

Bir Őey ne kadar baŐlar gibi gözükse de er geç biter.
Seversin biter, kazanırsın biter, abalarsın biter, kasanı
doldurursun biter, alırsın, byrsn biter. Hem bu ne hırs,
bu ne azim, bu ne geniŐlik, bu ne yayılmacı politika?

Hepsi bitecek, tozdu, ryaydı, bitti, bitecek.
Farkında olmasan da sonu hiçlik, hep hiçlik.
Bu dünya hiçbir Őeyle övülmeye deėmez.

Cicero devam eder, ekler sonuna:

*“İnsan her geçen gün biraz daha yalnızlaŐır,
kalabalıklar fayda etmez.”*

Bu ne artislik böyle?

“Göz bir vicdan organıdır.”

– Augustinus

Kaçırdın acılı hadiselerden gözlerini, olup bitene razı oldun. Haksızlık karşısında sustun, önemli olana bakmadın. Ağlayışları, iç çekmeleri, çığlıkları duymadın.

Kendi müziğine daldın. Önemsemedin kendin dışında hiçbir şeyi.

Gözlerin... O güzel gözlerin saflığını yitirdi. Görüp de müdahale etmedin, edemedin, çürüdü gözlerin.

Çürüyen vicdanındı.
Bilemedin.